

[Energiministeren]

udsætningerne for et ja er opfyldt, ellers vil der ikke være noget at tage stilling til – vil være enkelt og klart. Det vil gå ud på, at lov om sikkerhedsmæssige og miljømæssige forhold ved atomanlæg m. v. skal sættes i kraft. Hvis det forslag vedtages af folkettinget, betyder det, at folkettinget har besluttet sig principielt for et ja til anlæg af kernekraftværker i Danmark, og det er denne beslutning, der så skal til folkeafstemning. Helt enkelt skal befolkningen altså sige ja eller nej til indførelse af kernekraft i Danmark, og derfor kan vi ikke se, at det på nogen måde skulle være lovteknisk camoufleret og indviklet at benytte den metode.

Så anfører fremskridtspartiet også, at vi med grundlovens § 42 får for snæver en tidsfrist, men hertil er at sige, at der jo allerede er en debat i gang i offentligheden, og selv om jeg ikke mener, at den mest hensigtsmæssigt i øjeblikket bør drejer sig om et ja eller nej til a-kraft som sådan, vil dog forudsætningerne og den bedre oplysning omkring energiproblemerne og især energiforsyningsproblemerne danne baggrunden for, at folk til den tid vil kunne tage stilling på et langt bedre grundlag, end hvis man f. eks. skulle gøre det lige nu.

Energiministeriet vil engagere sig i debatten og forsøge at bidrage med en alsidig og saglig orientering. Men først når vi har de forhold, jeg lige nævnte, afklaret, og når vi gennem vismændenes redegørelse har fået belyst også de økonomiske forhold omkring kernekraft, vil en ja-nej-diskussion som sådan blive meningsfyldt. Endelig vil selve debatten i befolkningen op til folkeafstemningen komme til at foregå også i lyset af den debat om det principielle ja eller nej, som kommer til at folde sig ud her i folkettinget. Vi mener, det er en meget klar og problemfri metode, og den er valgt af regeringen, netop for at der skal sikres en problemfri klarhed omkring selve proceduren i sagen. Jeg mener derfor bestemt ikke, der er grund til at ændre på den køreplan og den måde at lægge det frem på, som der her er tale om, og derfor kan regeringen ikke støtte fremskridtspartiets forslag.

J. K. Hansen (S):

Jeg må konstatere, at det er 5. gang, vi har dette lovforslag til behandling – det er sådan set en slags jubilæum i dag – og det er 2.

gang i 1979, vi har det til behandling. Sidste gang var den 4. maj i år, hvor alle undtagen fremskridtspartiet afviste forslaget.

Og så skal jeg uden at blive beskyldt for at grave gamle taler frem henvise til, hvad jeg sagde den 4. maj 1979; det står at læse i folketingets forhandlinger 1978–79, sp. 10317 og 10318.

Jeg har også bemærket mig statsministrens udtalelse i åbningsredegørelsen den 6. november i år, hvor man fra regeringens side siger, at det er en forudsætning for indførelse af kernekraft, at den nødvendige tilslutning opnås ved en folkeafstemning, og at regeringen i den forbindelse anerkender behovet for en særlig indst. med hensyn til en alsidig oplysningsvirksomhed. Det var jo også det, energiministeren lige var inde på. Så når tidens fylde kommer, får vi altså en bindende folkeafstemning, og det er jo noget helt andet end det, man foreslår her. Derfor skal jeg på socialdemokratiets vegne endnu en gang, altså for 5. gang, afvise dette forslag.

Arne Christiansen (V):

Jeg har én gang tidligere i år fra denne talerstol afvist et forslag af nøjagtig samme indhold, og jeg kan gøre det igen på venstres vegne. Jeg vil gerne henvise til den beslutning, som vi var med til at træffe den 21. august i år, om, at når vi til sin tid har vedtaget en ikrafttrædelseslov i folkettinget for et første kernekraftværk her i landet, skal loven ud til folkeafstemning. Jeg kan med hensyn til de synspunkter, som gøres gældende i bemærkningerne til lovforslaget fra fremskridtspartiet, helt henvise til det, energiministeren har sagt med hensyn til betimeligheden af at anvende § 42 i stedet for et lovforslag som det, der her foreligger. Og så vil jeg stillfærdigt henstille til fremskridtspartiet, at det lader dette 5. forslag være det sidste og i stedet politisk prøver at stimulere en informativ debat her i landet og hele den politiske beslutningsproces, således at vi kan overholde den tidstabel, der foreligger, og som energiministeren også har peget på her i dag, nemlig et lovforslag om et år fra nu her i folkettinget.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg vil da gerne medgive fremskridtspartiet, at det er væsentligt at få taget en beslut-